

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἄρνησόμεθά σε ... »

Φίλη Ὁρθοδοξία ... »

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 568
Τμητὴ Φύλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΛ΄.
Τηλ. 628.280

15 Ἰουνίου 1969 (Π.Ο.Η.)
Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Πάσχα

«Εἰ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε
τὸ ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. α'. 8).

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς εἰς τὸν τύπον, περὶ ἐξευρέσεως τρόπου συμφωνίας πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ τὸν ταυτοχρόνον ἑορτασμὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ὑφ' ὅλων τῶν Χριστιανῶν, Ὁρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων.

Ἐἰς διάφορα συνέδρια συγκαταστάμενα ὑπὸ τῶν «Οἰκουμενιστῶν» συζητεῖται τὸ θέμα εὐρέως καὶ καταβάλλονται σέντονοι προσπάθειαι διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτεραν ἐπίτευξιν συμφωνίας ἐν αὐτῷ. Ἡ προσπάθεια δὲ αὕτη, συνεργοῦσης καὶ τῆς μεγάλης προπαγάνδας τῶν ρηξικελεύθων φιλενοτικῶν, ἡγεῖται εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἐκ τῶν διαφάσεων καὶ διενέξεων κοινοποιημένου ἁλοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' εἶναι ἄραγε εἰλικρινὴς ἡ προσπάθεια τῶν τοιούτων καὶ ἐπιτρεπτή εἰς ἡμᾶς τοῖς Ὁρθοδόξοις ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα;

Τοῦτο θὰ ἐξετάσωμεν ἐν ὀλίγοις εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

Εἶναι καὶ εἰς τοὺς ἀπλοιστέρους ἀκόμη γνωστὸν, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο συνεζήτησαν καὶ ἔλαβον ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν οἱ τριακόσιοι δέκα ὀκτὼ Θεοφύλακτοι Πατέρες τῆς ἁγίας πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθορίζοντες σαφῶς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑορτῆς τῶν ἑορτῶν ὑπὸ

πάντων τῶν Χριστιανῶν τῆς Οἰκουμένης, τοὺς ὁποίους, διηρημένους ὄντας τὸ πρότερον, ἤνωσαν διὰ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεώς των.

Καὶ ἐπειδὴ πᾶν τὸ κατὰ Θεὸν ἐνεργούμενον ἐπιποιχοδομεῖται ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνναίου αὐτοῦ (τοῦ θεμελίου) Ἰησοῦ Χριστοῦ, (Ἑβρ. 6' 20) καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος καθιδηγούμενοι Θεοφύλακτοι καὶ σημειοφύλακτοι Πατέρες τῆς ἁγίας ταύτης Συνόδου «πρὸς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν», ἔλαβον ἐπ' ὅλην εἰς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν των τὸν προϋπάρχοντα τὸν Ἀποστολικὸν κανόνα, τὸν ἀπαγορεύοντα τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα πρὸ τῆς ἑαρινῆς ἡσμερίας καὶ τὸν μετὰ τῶν Ἰουδαίων τοιοῦτον, καὶ τὰς σχετικὰς ἰσως γραφικὰς διατάξεις περὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα. (Ἐξόδου ΙΒ' 1—11)

Διότι ἂν δὲν ἐφίστατο ἡ ἐκ τοῦ Ἀποστολικοῦ τοιαύτου κανόνος δεδικαιολογημένη δέσμευσις, δὲν θὰ ἐλαμβάνετο ἰσως ἡ σχετικὴ περὶ ὁρισμοῦ τοῦ Πάσχα ὡς κινήτης ἑορτῆς ἀπόφασις, καὶ διότι δὲν ὕστερον καὶ ὡς πρακτικὸν πνεῖμα οἱ Θεοφύλακτοι ἐκεῖνοι Πατέρες, «τὰ πύγχουσι στόματα τοῦ Λόγου» τῶν σημερινῶν «Οἰκουμενιστῶν», ὥστε νὰ ὁρίσουν τὴν ἑορτὴν ἀκίνητον, ὅπως εἶναι ὅλη αἱ μὴ ἐξαετώμεναι ἐκ τοῦ Πάσχα ἀκίνητοι ἑορταί.

Ἀλλὰ «τί ἐπὶ λέγομεν»; Αὐτὸς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καθώρισε

διά τοῦ καιροῦ τοῦ Ἀγριάντου Πάθους καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς Του τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ Πάσχα.

Διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναλογισθῇ τις χωρὶς φρίκην καὶ δάκρυα τὸ ὅτι, «Ὁ Ἄρνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 37), ἔπαθε καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς ὁποίας ἐθόετο ὁ προεικονίζων τὴν ἐξιλαστήριον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου Θυσίαν τοῦ Σωτῆρος πασχάλιος ἀμνὸς τῶν Ἰουδαίων, ἦτοι κατὰ τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισάν. (Ἑξόδου ΙΒ' 6). Ἰδοὺ καὶ ἡ σχετικὴ μαρτυρία: «Ἐπειδὴ δὲ παθεῖν ἔδει τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ Νομικοῦ Πάσχα, καθ' ἣν καὶ ὁ ἀμνὸς παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἐθόετο, ἐμελλε γενέσθαι καὶ τὸ Πάσχα, παρὰ τῶν θεοκτόνων, Παρασκευῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ τηρικαῦτα καὶ ἡ 14η τῆς σελήνης κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα, (Νισάν) (Ἅγιον Νεκταρίου Πενταπόλεως, Ἱστορικὴ μελέτη περὶ τῶν αἰτιῶν τοῦ Σχίσματος, Τόμ. Β' σελ. 52 ὥστε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἦτις ἑορτάζεται κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἡμετέρου Πάσχα, ἐγένετο μετὰ τὸν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἑορτασμὸν τοῦ Νομικοῦ Πάσχα. Καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προεικονίζον τὰ τῆς ἡμετέρας χάριτος, πρέπει νὰ προηγούνται τὰ προεικονίζοντα τῶν εἰκονιζομένων. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ καθορίσθη παρὰ τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἡ ἡμέρα τοῦ ἡμετέρου Σωτηρίου Πάσχα, ὥστε νὰ ἔπεται πάντοτε τοῦ Νομικοῦ Πάσχα. Ὅντως δέ, κατὰ τὰ διαρρηθέντα ἀπὸ τῆς συγλήσεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου 1644 ἔτη, οὐδὲ ἐποπε ἐωρτάσθη τὸ Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων πρὸ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα. Ἐνῷ οἱ καινοτομήσαντες καὶ ἐν τούτῳ Παπικοὶ κατὰ τὸ 1582, ἑορτάζον πολλὰς τὸ Πάσχα τῶν πρὸ ἡ ἡμετέρας μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπὶ ἀθετήσῃ τοῦ 7ου Ἀποστολικοῦ Κανόνος καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ τοῦ πρώτου Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικῆς Συνόδου, τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις ἔλαβον οἰκουμενικὸν κύρος διὰ τῆς ἐπικυρώσεώς των ἀπὸ τὸν 6' Κανόνα τῆς 6ης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς. «Πάντας τοὺς τολμῶντας παραλίπειν τὸν ὅρον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης... περὶ τῆς ἁγίας ἑορτῆς τοῦ σωτηριώδους Πάσχα, ἀκοινωνήτους καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας... Εἰ δέ τις τῶν προεστῶτων τῆς Ἐκκλησίας... τολμήσειεν ἐπὶ διαστρεφῆ τῶν λαῶν καὶ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν ἰδιάζειν... τοῦτον ἡ Ἁγία Σύνοδος ἐντεῦθεν ἡδη ἀλλότριον ἔκρινε τῆς Ἐκκλησίας». Ἐπίσης καὶ ἡ κατὰ τὸ 1583 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσα Πανορθόδοξος Σύνοδος, ἐπὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β' τοῦ Τραπεζοῦ, ἀναθέματι καθιποβάλλει πάντας τοὺς τολμή-

σαντας καινοτομῆσαι εἰς τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Διότι δὲν εἶναι τυχαῖα καὶ συμπτωματικὰ τὰ τῆς φρικτῆς Οἰκονομίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, «ἡ τις ἀρχὴ νῆλα βουσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημεῖοις τε καὶ τέρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ Πνεύματος Ἀγίου μερισμοῖς. Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖς». Βοᾷ ὁ Θεοκλήν Ἀπόστολος, (Ἑβρ. 6').

Οὐδὲν τῶν τῆς Ὁρθόδοξου Παραδόσεως, γραπτῆς τε καὶ ἀγράφου, εἶναι μικρόν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεωρούμενα ὑπὸ τινῶν ἐλάχιστα, εἶναι τοιοῦτά τε διὰ τοὺς ἔχοντας φρόνον Θεοῦ. «Πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή (εἰς τε τὰ θεωρούμενα μικρὰ ἢ μεγάλα) ἔλαβε τὴν ἐνδικον μισθαποδοσίαν» (Ἑβρ. 6' 2). Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφύγωμεν ἡμεῖς τὴν τιμωρίαν ἂν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως ἀθετήσωμεν; «Μικρόν ἴσως εἶναι ἡγῇ (νομίξῃς) τὸ ἁμάρτημα. Οὐχὶ πᾶσα ἁμαρτία εἰς Θεὸν ἐστὶν ὕbris...; ἡ δὲ εἰς Θεὸν ὕbris ὅσον κακόν; καὶ τολμήσειε τις ἄρα εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσας, μικρόν ἡγήσασθαι τὸ ἁμάρτημα;» βοᾷ ὁ Ἱερὸς Ἀδριανὸς Ἀββατοῦ. (Κεκραγάρων σελ. 239, ἔκδοσις Μόσχας 1824).

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ ἀκολυτῆσωμεν τοὺς Ὁρθολογιστὰς Οἰκουμενιστὰς εἰς τὸν κατήφορον τῶν καινοτομιῶν των. Ἐάν ὄντως ἐπιθυμοῦν τὴν ἐνότητά πάντων τῶν Χριστιανῶν ἐν τῷ ἑορτασμῷ τοῦ Πάσχα, διατὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐξεύρουν ἄλλην ἡμέραν, καὶ νὰ μὴ ἐπανέλθουν ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ 1582 ἀποστατήσαντες εἰς τὴν μέχρι τότε ὑπὸ πάντων τῶν Χριστιανῶν ἑορταζομένην, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου;

Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί! Γρηγορεῖτε! «στήχετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις!» Αἱ κενοφωνίαι τῶν οἰκουμενιστῶν δὲν εἶναι ἐκ τοῦ καλοῦντος.

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Υπεύθυνος συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίριπας
Κάνιγγος 32—Ἀθήναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικῶς:	Ἑξάμηνος δραχμὰς	15.—
»	Ἑτησίᾳ	» 30.—
Ἑξωτερικῶς	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἑτησίᾳ	» 4

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 1

Ὁ Οἶκ. Πατριάρχης u. Ἀθηνάγορας ἐπευλογεῖ τὸ ἔργον τοῦ Ρόταρου

Ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν μόνιμον γραμματέα τοῦ Ρ. Ὁμίλου Ἀθηνῶν

«Πελοπόννησος» Σάββατον 14 Ἰουνίου 1969

Εἰς τὸ «Δελτίον Ἐνημερώσεως» (Μαΐου) τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Πατρῶν ἐδημοσιεύθη τὸ κείμενον ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπερῆθουν ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηνάγορας πρὸς τὸν Μόνιμον Γραμματέα τοῦ Ρ. Ὁμίλου Ἀθηνῶν Ε. Μέξην, εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἐπιστολῆς του.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τῷ Ἐλλογιμῷ Καθηγητῇ κ. Εὐαγγέλῳ Μέξῃ Μονίμῳ Γραμματεῖ τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν, τέκνῳ ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εὐχὴν παρὰ Θεοῦ. Εἰς Ἀθήνας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Ὡς διατηροῦμεν, ἤδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐξ Ἀμερικῆς, σύνδεσμον μετὰ τῆς μεγάλης ταύτης Παγκοσμίου Ὁργανώσεως, προσωπικόν, καὶ ἀνενεώσαμεν τοῦτον κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἔλευσιν Ἀντιπροσωπείας αὐτῆς, πρὸ τινων ἐτῶν, μεγάλως ἐχάρημεν κομισάμενοι τὴν ἀπὸ 13ης τρ. μ. ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἐλλογιμότητος, πληροφοροῦσας, ὅτι ὁ Ἐντιμ. κ. Πᾶνος Σκούρας, Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου, μέλλει ἐλθεῖν ἐνταῦθα διὰ τὸ Συνέδριον αὐτῆς καὶ λίαν εὐχαρίστως θέλομεν δεχθῇ αὐτὸν τὴν 30ὴν τ.μ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ.

Εἰς ἀπάντησιν προαγόμενοι εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, πλήρη εὐλαβῶν αἰσθημάτων καὶ ἐκδηλώσεων μιᾶς πλουσίας καρδίας καὶ εὐγενῶν σκέψεων καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐντιμ. κ. Προέδρου, καθ' ἣν θὰ ἔχωμεν τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσωμεν αὐτὸν προσωπικῶς καὶ νὰ ὁμιλήσωμεν ἐπὶ ἀφόρων ζητημάτων.

Ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν ἐν ταῦτ' καὶ νὰ συγχαρῶμεν ὑμᾶς, τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν Ἐντιμότητα δι' ὅσα σπουδαῖον ἔργον ἐπιτελεῖτε, ἐκεῖ ἔνθα εἴθε τεταγμένοι, πρὸς τιμὴν ἑαυτῶν, ὑπερῃράνεια ἡμῶν ἐπὶ ταῖς οἰκτιρῶν ἐπιλέκτους πνευματικοῖς τέχναις, εὐτυχίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς δόξαν Χριστοῦ.

Εἰς πλέον ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως εὐχαριστήσωμεν ὑμᾶς καὶ διὰ τὴν αὐτοπροαίρετον συμμετοχὴν καὶ συνεργασίαν ὑμῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀρξαιμένου διαλόγου μεταξὺ τῶν ἐπ' ἡμέρους Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἡμέραν τινὰ καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα καὶ τὴν συνάντησιν ἐντὸς τοῦ Κοινοῦ Ἀγίου Πνεύματος τοῦ Τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς εἴμεθα μέχρι τοῦ 1054, παρὰ καὶ τὰς τότε ὑφισταμένας διαφοράς.

Τὰ τελευταῖα μεγάλα Ἐκκλησιαστικά γεγονότα ἀποτελοῦσι κλειδὰς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητος, δημιουργοῦσι δυνατότητας προ-

κτικῶς ἀνεξαντλήτους. Χαράττουσι κατὰ τρόπον προφητικὸν τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον Ἀνατολὴ καὶ Δύσις ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθήσωσιν, ὅπως ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν κοινὴν πίστιν καὶ συνείδησιν, ὅτι εἴμεθα μέλη τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν διαφερόμεν παρὰ μόνον εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς αὐτῆς πίστεως.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τῶν τέκνων Αὐτοῦ φωτίζουσα τὰς διανοίας καὶ θερμαίνουσα τὰς καρδίας αὐτῶν. Ἡ Οἰκουμενικὴ κίνησις προχωρεῖ καὶ τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδίσῃ αὐτήν.

Διερχόμεθα ἡμέρας μεγάλας καὶ πᾶς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ μάλιστα Ἐπιστήμιον, θεματοφύλαξ τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ὀφείλει νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἥτις σήμερον ἀκοῖει τὴν ἄνωθεν φωνήν, ζητοῦσαν τάξιν προφητῶν οὐ μόνον προβλεπόντων καὶ προλεγοντῶν τὰ μέλλοντα γενέσθαι ἀσφαλῶς, ἀλλὰ καὶ θαυραλέως προετοιμαζόντων τὴν ἔλευσιν αὐτῶν, ἐν χρόνῳ κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θεωροῦμεν τὰς ἐπαφὰς αὐτὰς ὡς προδρομοὺς τῆς ἐρχομένης μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας καὶ ὑμᾶς ὡς πολυτίμους συνεργάτας καὶ ἀποστόλους εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην καὶ τὴν διάδοσιν τῆς κοινῆς πίστεως. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν συγχαρητικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὁμίλου περὶ ἀπονουμῆς Χουσσὺ Μεταλλίου, δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχει βάσιμον δικαιολογίαν, καθ' ὅσον οὐδὲν ἐπράξαμεν διὰ μίαν τοιαύτην τιμὴν.

Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπονέμοντες τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπῇ Ἐλλογιμότητι τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχάς, ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτήν, τοὺς ἀγαπητοὺς οἰκέλους αὐτῆς καὶ ἅπαντα τὸν Ὁμιλον τὴν ἄνωθεν εὐλογίαν.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ»

«Ἐλεύθερος Κόσμος» 14-6-69

ΣΥΜΦΩΝΟΣ Ο ΠΑΠΑΣ ΔΙΑ ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πληροφορίαι ληφθεῖσαι εἰς Ἀθήνας ἀναφέρουν, ὅτι ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Τύπου τῆς Ἀγίας Ἐδρας κ. Φ. Βαλλάνς, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Βατικανὸν ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηνάγορου πρὸς συνεορτασμὸν τοῦ Πάσχα τὴν δευτέραν Κυριακὴν ἐκάστου Ἀπριλίου.

Ἡ ἰδία πηγὴ ἐδήλωσεν, ὅτι προϋπόθεσις, τοῦ κοινοῦ εορτασμοῦ, εἶναι ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως Ἀθηνάγορου ἐπὶ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Απεργούντες γνώμας εκατοντάδων χιλιάδων ἀνὰ τὴν Ἑπικράτειαν Παλαισημερολογιτῶν, ἀχραιφνῶν Ἑθνικοφρόνων Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ ζηλωτῶν Ὁρθοδόξων, θεωροῦμεν ἐπιζήμιον διὰ τὸ Ἔθνος πᾶσαν ἀνακίνησιν Παλαισημερολογιτικοῦ θέματος, καὶ δίδωσιν ἡμῶν ὑπὸ τὰς παρούσας κρίσεις διὰ τὸ Ἔθνος περιστάσεις.

Παλαισημερολογητικὸν ζήτημα ἐνεγράφη εἰς κατὰλογον συζητητέων θεμάτων μελλούσης νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξον Συνόδον, συναινούσης καὶ Ἑλλαδικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πανορθόδοξῳ Διασκέψει Ρόδου.

Πᾶσα καθ' ἡμῶν δίδωσι πρὸ ἐκδόσεως ἀποφάσεως ὑπὸ Πανορθόδοξου Συνόδου, ὑπάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τυγχάνει ἐπίδικον ἡμέτερον ζήτημα, καὶ ἄδικος καὶ παράνομος εἶναι.

Ἐπικαλούμεθα ἄμεσον ἡμέτεραν ἐπέμβασιν πρὸς ἀναστολὴν ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 3107) 26.4.69 ἐγκυκλίου ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐπ' ἀγαθῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ εὐλογημένου ὑπὸ Θεοῦ ἡμετέρου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Παλαισημερολογητικὸς κόσμος τελεῖ ἐν ἐξεγέρσει. Παρακαλούμεν διατάξατε ἄμεσον ἀνάκλησιν τῆς ὑπ'

ΕΙΣ ΤΟ Β' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σεραφεῖμ παρακολουθεῖ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὰς ἐργασίας τοῦ Β' Οἰκουμενικοῦ Συμποσίου με θέμα τὸν κοινὸν ἑορτασμόν τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιόν, ὁ πρῶην

Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Ἰεζεκιήλ. Ἀριστερὰ τοῦ Ἰωαννίνων, ἐκπρόσωποι τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας.

ἀριθ. 3107) 26.4.69 ἐγκυκλίου Υπουργείου Παιδείας.

Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3107) 26.4.69 ἐγκύκλιον Υπουργείου Θρησκευμάτων, δι' ἧς ἀποφασίζονται ἀνελεύθερα μέτρα εἰς βάρος Ἑλλήνων Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν παλαιοημερολογιτῶν. Παρακαλοῦμεν διατάξατε ἄμεσον ἀνάκλησιν αὐτῆς.

Παρόμοια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐνορίας, κοινότητας, παραρτήματα καὶ σωματεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, πρὸς τοὺς ἐξοχωτάτους κ.κ.

1) Πρωτοπυργὸν Γεώργιον Παπαδόπουλον, 2) Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως Στυλίου Παναγιώτη Παττακόν, 3) Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης Κυριακόπουλον, 4) Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ Μακαρέζον, 5) Ὑπουργὸν ἀναπληρωτὴν Συντονισμοῦ Ὀρλάνδον, 6) Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν Ἀνδριτόπουλον, 7) Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως Τζεβελέκον, 8) Ὑπουργὸν Παιδείας, Θρησκευμάτων Παπακωνσταντίνου.

Ἐγυῦλιος

Ἐρὰ Μητρόπολις Πειραιῶς

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 28.5.69

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 91

Πρὸς τοὺς Εὐλαῶ. Ἐφημερίους τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Μητροπόλεως. Τέκνα Ἡμῶν, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χαίρετε τὴν χαρὰν τοῦ Παγαγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸ παρελθὸν εἰχομεν προσπαθῆσαι νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν ἀπατεῶνων, δῆθεν κληρικῶν, οἵτινες ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀγνοίαν, συγχρόνως, μᾶς μερίδος τῶν Χριστιανῶν τῆς Πατρίδος ἡμῶν, σὺν ἄλλοις κακοῖς θησαυρίζουν διὰ ποικίλων ἀνόμων τρόπων, ἐν ὀνόματι δῆθεν τοῦ «Ὀρθόδοξου Ἡμερολογίου».

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἐλάχιστοι εἰχομεν ἐπιτύχει εἰς τὴν προσπάθειαν Ἡμῶν ταύτην. Ἡ παρουσία ψευδοκληρικῶν τινῶν ἐκμεταλλευτῶν, τῶν ἀκολουθούντων ὁ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἀποτελεῖ σοβαρότατον κίνδυνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Νῦν, ἡ Ἐρὰ Σύνοδος, ὡς ἐγνώρισεν Ἡμῖν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1636 ἀπὸ 16.5.69 ἐγκυκλίου Αὐτῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἀσχοληθῇ σοβαρῶς μὲ τὸ πελῶριον αὐτὸ θέμα, διὸ καὶ ζητεῖ, ὅπως παράσχωμεν Αὐτῇ τὰ ἐπόμενα στοιχεῖα: α) Ὅνομαστικὴν κατάστασιν τῶν ἐν τῇ Ἐνορίᾳ ὡμῶν μονίμως ἐγκαταβιούντων Παλαιοημερολογιτῶν ψευδάρχιερῶν, ψευδοτέρων, ψευδοδιακόνων, ψευδομοναχῶν καὶ ψευδομοναζουσῶν.

β) Κατάστασιν ἐμφαίνουσαν λεπτομερῶς τοὺς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἐνορίᾳ ὑπάρχοντας Ναοὺς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν (Ἐνοριακοὺς, Παρεκκλησία, ἐξωκλήσια).

γ) Κατάστασιν ἐμφαίνουσαν λεπτομερῶς τὰς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἐνορίᾳ ὑπαρχούσας Μονὰς, ὡς καὶ τὰ Ψυχαστήρια, τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Καὶ δ) Ὅσον τὸ δυνατόν ἐπακριβῆ ἀριθμὸν, τῶν ἐν τῇ Ἐνορίᾳ

ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΩΣ ΗΜΕΡΑ

ΚΟΙΝΟΥ ΕΟΡΤΙΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Σύμφωνος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία

Τὴν δευτέραν Κυριακὴν ἐκάστου Ἀπριλίου, ἐπρότεινε χθὲς διὰ μηνύματός του ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας, ὡς ἡμέραν κοινῶ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ὑφ' ὅλων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

Τὴν λύσιν αὐτὴν ἔδωκεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ συζητηθὲν χθὲς ἀπὸ 5—9 μ.μ. θέμα τοῦ συνεορτασμοῦ τοῦ Πάσχα εἰς τὸ συγκληθὲν Β' Οἰκουμενικὸν Συμπόσιον τῶν Ἀθηνῶν, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου ἤρχισαν καὶ ἐτελείωσαν χθὲς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 57 αἰθούσαν τοῦ ἰδρυμάτος Δραγάν. Ἡ πρότασις τοῦ ἠκούσθη διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Ἀθηναγόρου εἰς μαγνητοφωνημένην ταινίαν καὶ ἐνεποιήσεν βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς τοὺς ἑκατὸν καὶ πλέον συνέδρους καὶ ἀκουστές.

Ἡ πρότασις τοῦ Πατριάρχου ἔγινε εὐχαρίστως καὶ ἀρχὴν δεκτὴ. Ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θέματος, δηλαδὴ τοῦ κοινῶ συνεορτασμοῦ, οὐδεμία ἀντίθετος ἀποψὶς διευτυώθη. Εἰς τὸ συνέδριον μετείχον ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Λουθηριανῆς, Καθολικῆς καὶ Προτεσταντικῆς.

Ἀκολούθως, ἤρχισαν νὰ ἀναπτύσσουν συντόμως τὰς ἀπόψεις τῶν κληρικοῦ, θεολόγοι καὶ ἐπιστήμονες ἀναλύσαντες καθ' ἐκάστην πλευρὰν τὸ θέμα τοῦ κοινῶ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα. Ἀπαντες ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ κοινῶ ἐορτασμοῦ.

Τηλεγραφήματα πρὸς τὸ Συμπόσιον ἀπέστειλαν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαος καὶ ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Γουστίνανος. Αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου ἔληξαν μὲ ἐλευθέρην συζήτησιν τῶν συνέδρων τὴν 10ην μ.μ.

«Ἐλευθέρος Κόμος» 12 Ἰουνίου 1969

ὡμῶν ὁπαδῶν τῆς κινήσεως τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ εἶπομεν τὸ θέμα εἶναι ἐξαιρετοῦ σημασίας διὸ καὶ παραγγέλλομεν ὅπως, ΑΜΑ ΤΗ ΑΓΓΕΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ συλλέξετε τὰ ἀπαραίτητα ἀκριβῶς στοιχεῖα, τὰ διὰ τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου Ἡμῶν αἰτούμενα καὶ ἐντὸς ἑπτὰ (7) ἡμερῶν παραδώσετε ταῦτα εἰς τὴν παρ' Ἡμῖν Γραμματεῖαν, προκειμένου, νὰ διαπέμψωμεν ἐγκαίρως ταῦτα τῇ Ἱ. Συνόδῳ διὰ τὰ περαιτέρω.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Μητροπολίτης

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Κατατοπιστικὴ Ἐγγραφα

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Β'

Ἀριθ. Πρωτ. 40289 οἴκ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14.4.1967

Πρὸς

Τοὺς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν
τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀπευθυνθείσης ὑπ' ἀριθ. 132 010)17.2.66 Ἡμετέρας Ἐγκυκλίου, ἐδόθησαν ὁδηγίαι ὅπως προστατευθῶσιν οἱ ὁπαδοὶ τῆς παλαιοσημρολογικῆς Ἐκκλησίας «ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ Συνταγματικοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως ὁμαδικῆς λατρείας εἰς ἰδίους Ναοὺς» καὶ ὅπως «παραγγείλητε τὰς οἰκείας ἀρχάς, ἵνα ἀποσφραγίσωσι τοὺς ἐσφραγισμένους Ναοὺς καὶ ἀποδώσωσι τοὺτους εἰς τοὺς ἰδιοκτῆμονας, ἢ εἰς τὴν Θεοσευτικὴν κοινότητα αὐτῶν».

Ἐν συνεχείᾳ ἀπεστάλησαν ἡμῖν αἱ ὑπ' ἀριθ. 17 882)11.2.67 καὶ 30749) 772)20.3.1967 ὁμοίαι Ἡμετέραι ἐγκυκλίαι, δι' ὧν ἀνεκλήθη ἡ ἀνωτέρω 132 010)66 ἀρχικὴ καὶ παρηγγέλθητε, ὅπως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, βάσει ταύτης εἶχον τυχὸν ἀποσφραγισθῇ Ναοὶ τῶν Παλαιοσημρολογικῶν, προσέλθητε εἰς τὴν ἐκ νέου σφράγισιν αὐτῶν.

Ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεστείλαμεν, κατόπιν διαμαρτυριῶν τῶν Παλαιοσημρολογικῶν Κοινοτήτων, τὸ ὑπ' ἀριθ. 3491)67 ἔγγραφον ἡμῶν, (κοινοποιηθὲν καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας), δι' οὗ ἐγνωρίσαμεν, ὅτι ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀνωτέρω πρὸς ὑμᾶς ὑπ' ἀριθ. 30749)722) 20.3.67 ἐγκυκλίου ἡμῶν ἀναστέλλεται προσωρινῶς, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων περιπτώσεων, ἡ ὑπ' ἀριθ. 17882)67 ἀνακλητικὴ ἐγκυκλίος ἡμῶν, ὅπου αὕτη τυχὸν ἀντίκειται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας λαμβανόμενα μέτρα ὑπὲρ τῶν Παλαιοσημρολογικῶν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς διατυπώσεως τῶν ἐγγράφων τούτων προκύπτει προφανῶς ἀσάφεια, ὡς πρὸς τὴν ἐννοίαν τοῦ ποῖοι Ναοὶ τῶν Παλαιοσημρολογικῶν πρέπει νὰ σφραγισθῶσι καὶ ποῖοι ὄχι γνωρίζομεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

Μετὰ τὴν ἔκτοτε ἀπομάκρυνσιν τῶν Παλαιοσημρολογικῶν ἐκ τῆς ἐπίσημοις Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἰδοῦσεως ἰδίας αὐτῶν Κοινότητος, αὗτοι κατέλαβον αὐθαγῆτως Ναοὺς τινὰς ἀνήκοντας εἰς τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν, εἰς οὓς ἤσκηον τὰ Θεοσευτικὰ τῶν καθήκοντα. Ἐπὶ πλέον ἀνήγειρον ἰδιοκτήτους ναοὺς ἀνήκοντας κατὰ κυριότητα, εἴτε εἰς τὴν Παλαιοσημρολογικὴν Κοινότητα, εἴτε εἰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐνορίας τῆς

κοινότητος, εἴτε εἰς ἰδιώτας. Τοὺς ἰδιοκτῆτους τούτους Ναοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἐκκλησιάζονται, δὲν δύναται ἡ πολιτεία νὰ σφραγίσῃ εἴτε παραγγελία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, εἴτε τῆς Εἰσαγγελικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐν ᾧ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν Ναοὺς καὶ καθήκον καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει ἡ πολιτεία νὰ σφραγίσῃ καὶ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν ἐπίσημον ἐκκλησίαν.

Ὅθεν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρηγγέλθη ἡ σφράγισις Ναῶν ἀνήκόντων καθ' ἰδιοκτησίαν εἰς Παλαιοσημρολογίτας, ἢ εἰς τὴν Κοινότητα αὐτῶν, παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπόδοσιν τούτων εἰς τοὺς ἰδιοκτῆμονας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν Παλαιοσημρολογικῶν τέλεσιν λειτουργικοῦ ἢ ἄλλων ἱεροπραξιῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θεοσευμάτων εἰς ᾧ κοινοποιεῖται ἡ παρούσα παρακαλεῖται, ὅπως δώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας, παρεκτὸς τῆς σφραγίσεως τούτων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κων)τίνος Τσάτσου,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΔΙΟΙΚ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Β'

Ἀριθ. 35159 οἴκ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18.3.1969

Κατόπιν τοῦ ἀποσταλέντος Ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 854) 27213)5519)69 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὅπερ ἐκκοινοποιήθη καὶ ἡμῖν μετὰ τῆς συνημμένης ἀλληλογραφίας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς λειτουργίας τῶν Ναῶν τῶν Παλαιοσημρολογικῶν περιφέρειας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δράμας, ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλωμεν συνημμένως ἀντίγραφον τῶν ὑπ' ἀριθ. 132010) 1966, 17882)67 καὶ 40289)67 ἐγκυκλίου ἡμῶν πρὸς τοὺς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους ὡς καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7841)69 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 40289)67 ἐγκυκλίου δὲν δύναται νὰ παραγγελθῇ ἡ σφράγισις νομίμως λειτουργούντων Ναῶν, ἐνῷ ἀντιθέτως δύναται νὰ παραγγελθῇ ἡ σφράγισις μὴ λειτουργούντων νομίμως, τούτέστιν ἀνεγερθέντων ἀνευ τῆς τηρήσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ὁ Ὑπουργός

ΠΑΝΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Κοινοποιήσεις:

Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως

Γεν. Διεύθυνσιν Ἑθνικῆς Ἀσφαλείας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ Δ/Σ ΣΕΩΣ
Δ/ΝΣΙΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΤΡΩΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 24952) 5254

Αριθ. Έγκ. 62

Έν Αθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1969

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Φθιώτιδος

Θέμα: «Καταχωρίσεις ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις γάμων καὶ βαπτίσεων τελομένων ὑπὸ παλαιοημερολογιτῶν ἐφημερίων».

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10531) 17.3.69 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ κάτωθι:

Περὶ τῆς βαπτίσεως δὲν συντάσσεται, ληξιαρχικὴ πράξις, ἀλλὰ σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως τῆς γεννήσεως ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πατρὸς, τῆς μητρός, ἢ τοῦ ἀναδόχου, κατὰ δὲ τὴν σύνταξιν τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεων καὶ θανάτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15, 16, 17 παρ. 3 καὶ 22 τοῦ Νόμου 5097) 1931 δὲν ἔχει ἐπιρροὴν τὸ θρήσκευμα ἢ ἡ ἀρεσις.

Ζήτημα γεννᾶται ἐν προκειμένῳ μὲ τὰς ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐφημερίων ἱερολογουμένους γάμους.

Οἱ γάμοι οὗτοι εἶναι ἔγκυροι, διότι ἡ διαφωνία τῶν φρονούντων, ὅτι τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον εἶναι ὀρθότερον δὲν θίγει τὰ δόγματα τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οὗτοι καὶ τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἀκολουθοῦσι τοὺς λειτουργικοὺς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς τύπους καὶ κανόνας.

Ἐὰν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἱερεῖς εἶχον ἤδη ἀμετακλήτως καθαιρεθῇ, οἱ ὑπ' αὐτῶν τελεσθέντες γάμοι εἶναι ἀνυπόστατοι ὥς ἀνευ ἱεροτελεστίας γενόμενοι (ἄρθρον 1367 Ἀστικοῦ Κώδικος), διότι ὁ ἀμετακλήτως καθαιρεθεὶς κληρικὸς μεθίσταται εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν καὶ πᾶσα ἱεροπραξία αὐτοῦ εἶναι ἀνυπόγραφτος καὶ συνεπῶς ὁ τοιοῦτος γάμος δὲν καταχωρίζεται ἐν τοῖς ληξιαρχικοῖς βιβλίοις.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐφημερίων ἱερολογουμένων βαπτίσεων.

Ὅχ' ἦττον, τὸ ἔργον τῆς ἐπιστημόσεως τῶν κατὰ τόπους ὁρώντων καθηρημένων παλαιοημερολογιτῶν ἐφημερίων, ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐνημερώσωσι δι' ὧν τὸς ληξιαρχοὺς τῆς περιφερείας σας, περὶ αὐτῶν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καταχωρίσεως εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία, τοιούτων πράξεων.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὅπως, συγγενόμενοι μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς

ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, γνωστοποιήσῃτε εἰς τοὺς ληξιαρχοὺς τῆς περιφερείας σας τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τόπους ὁρώντων καθηρημένων παλαιοημερολογιτῶν ἐφημερίων, ἀφ' ἑνός, πρὸς κατοχύρωσιν τῆς νομιμότητος τῶν καταχωρουμένων ληξιαρχικῶν πράξεων εἰς τὰ οἰκεία ληξιαρχικά βιβλία καὶ ἀφ' ἑτέρου, προέλθῃτε ἀπὸ κοινῆς εἰς τὰς νομίμους ἐνεργείας, διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τούτων.

**Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ**

Κοινοποιήσεις:

1) κ.κ. Νομάρχας Κράτους, οὓς ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐνεργήσωσιν ὁμοίως.

2) κ.κ. Εἰδικοὺς Ληξιαρχοὺς Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς, πρὸς γνώσιν.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Τμηματάρχης

E. BENIERIS

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς

ΘΕΜΑ: «Παλαιοημερολογιτικοὶ Ναοὶ τῆς περιοχῆς Δράμας»

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3107—26.4.1969 ἐγγράφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων σχετικὸν μὲ τὴν νομικὴν κατάστασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Παλαιοημερολογιτῶν καὶ Παλαιοημερολογιτικῶν Ναῶν, πρὸς γνώσιν καὶ ἀνάλογον ἐφαρμογὴν περιπτώσεως συντρεχούσης.

Ὁ Α'. Ὑπαρχηγὸς

ΑΝΑΣΤ. ΚΑΡΥΩΤΗΣ

Ὑποστράτηγος

Αριθ. πρωτ.: ΕΠ 3107

Έν Αθήναις τῇ 26.4.1969

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωρ(φ)ικῆς — Δ)νσιν Ἀστυν. Ἀσφαλείας.

Ἐγγραφόν σας: 27)1217)12α)20.3.1969

ΘΕΜΑ: «Παλαιοημερολογητικοὶ Ναοὶ τῆς περιοχῆς Δράμας».

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὡς ἄνω ὑμετέρου ἐγγράφου σχετικῶς μὲ τὸ δημιουργηθὲν θέμα τῶν ἐν τῇ περιοχῇ Δράμας λειτουργούντων Ἱ. Ναῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι σχετικῶς μὲ τὴν νομικὴν κατάστασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Παλαιοημερολογιτῶν καὶ τῶν Παλαιοημερολογιτικῶν Ναῶν:

Κατὰ τὴν κρατούσαν γνώμην οἱ Παλαιοημερολογίται δὲν ἀποτελοῦσιν ἰδίαν θρησκευτικὴν ὁμολογίαν, οὐδὲ σχισματικὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὅσον δὲν κέκτηνται ἴδια δόγματα ἢ παραδόξιν ἢ τυπικὸν τελετουργίας διάφορα τῆς ἐπίσης ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μετὰ ταύτης δι-

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

αφωνοῦσιν οἱ Παλαισημερολογῖται ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου θέματος τοῦ ἐορτολογίου, ἀπειθοῦντες εἰς νομίμως ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ εἰσαγωγῆς ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.

Ὅθεν οἱ παλαισημερολογῖται παραμένοντες νομικῶς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐκκλησιαστικὴν νομοθεσίαν. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ναῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2200)1940, ἄρθρον 24, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 41 τοῦ Α.Ν. 1369)1938 (Φ.Ε.Κ. 317—Α) «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», αἱ ἀφορῶσαι εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξους Ναοὺς καὶ οὐχὶ αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1363)38 (Φ.Ε.Κ. 305—Α) «περὶ κατοχυρώσεως διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος», τοῦ Α.Ν. 1672)1939 (Φ.Ε.Κ. 122 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθμ. 1363)1938 «Περὶ κατοχυρώσεως διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος» καὶ τοῦ ἀπὸ 20.5.1939 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. 220—Α') «περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθμ. 1672)1939 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Νόμου ὑπ' ἀριθμ. 1363)1938 «περὶ κατοχυρώσεως τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος», αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἑτεροδόξους Χριστιανούς. Ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἀπαιτεῖται ἡ χορήγησις ἀδείας ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ.

Συναφῶς γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι Ναοὶ τῶν Παλαισημερολογιτῶν ὑφίστανται παρὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας (στ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου) καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας (ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ μέχρι 17.2.1969 ἰσχύσαντος Νόμου 671)1943 (Φ.Ε.Κ. 324—Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἄρθρον 24 τοῦ Α.Ν. 2200)1940 (Φ.Ε.Κ. 43—Α') «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ ἄρθρα 33 καὶ 51 τοῦ Ν.Δ. 126) 1969 (Φ.Ε.Κ. 27—Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», οἵτινες ἐπιτάσσουν, ὅπως οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ εἶναι ἐγκαινισμένοι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, νὰ ἔχωσιν δὲ ἀνεγερθῇ κατόπιν ἀδείας αὐτοῦ. Οἱ ὑπὸ Παλαισημερολογιτῶν ψευδεπισκόπων τυχόν ἐγκαινισθέντες Ναοὶ δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθιερωμένοι Ἱ. Ναοὶ εἰότι ἐγκαινιάσθησαν ὑπὸ προσώπων στερουμένων παντελῶς τῆς ἐξουσίας πρὸς τέλεσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἱερατικῶν πράξεων (Γνωμοδ. ἐπὶ τοῦ Παλαισημερολογητικοῦ ζητήματος τῶν Γ. Ράμμου—Χ. Σγουρίτσα—Κ. Τσάτσου ἐν Περιοδικῷ «Ἐκκλησία» ἔτ. 1951)'

Δεδομένου οὖν ὅτι οἱ Ναοὶ τῶν Παλαισημερολογιτῶν ἀνηγέρθησαν καὶ ἐγκαινιάσθησαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀ-

νευ ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δύναται τῇ παραγγελίᾳ τούτου νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ τέλεσις ἐν αὐτοῖς ἱεροτελεστιῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπορρέει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, δι' ὧν ἀπαγορεύεται, ὅπως τίθενται εἰς δημοσίαν λατρείαν ἄλλοι Ναοὶ πλὴν τῶν ἐνοριακῶν καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων παρεκκλησιῶν, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 2200)1940 οἱ ἰδιοκτήτοι Ναοὶ κλείονται τῇ ἐντολῇ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν τεθῶσιν εἰς δημοσίαν λατρείαν.

Σχετικῇ πρὸς τὰ ἀνωτέρω τυγχάνει καὶ ἡ γνώμη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀνακύψαντος θέματος τῆς λειτουργίας ἢ οὐ τῶν ἐν Δράμᾳ Παλαισημερολογιτικῶν Ναῶν καὶ εἰς ἀπάντησιν σχετικοῦ ὑπ' ἀριθμ. ΕΠ. 2539)17.3.1969 ἡμετέρου ἐγγράφου, ἐγγώρισεν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 35159) οἰκ. 18.3.1969 ἐγγράφου του, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθμ. 40289)14.4.1967 ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς κ.κ. Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν τοῦ Κράτους εἶναι, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραγελθῇ ἡ σφράγις τῶν νομίμως λειτουργούντων ναῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως δύναται νὰ παραγελθῇ ἡ σφράγις τῶν μὴ λειτουργούντων νομίμως, τοῦτέστιν ἀνεγερθέντων ἀνευ τηρήσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Α. ΧΑΣΤΟΥΠΗΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 24ην Ἰουνίου ἡμέραν Δευτέραν πανηγυρίζουν οἱ κάτωθι Ἱ. Ναοὶ.

1. Ἡ Ἱ. Μονὴ Γενεθ. Τιμίου Προδρόμου εἰς Λουτράκι.

2. Ἡ Ἱ. Μονὴ Γενεθ. Τιμίου Προδρόμου εἰς Κουβαρὰν Ἀττικῆς.

Τὴν 29ην Ἰουνίου ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τῶν Ἁγ. Ἐνδόξων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρίζουν δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας οἱ ὁμώνυμοι Ἱ. Ναοὶ Ἱ. Κοκκινιάς Παιραιῶς καὶ Δάφνης Ἀθηνῶν Ὁμοίως Λεύκτρων — Θηβῶν, Φαρσάλων, Λαρίσης καὶ Κυμῶν.

Τὴν 1ην Ἰουλίου ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων πανηγυρίζουν οἱ ὁμώνυμοι Ἱ. Ναοὶ τὸ παρακληθῆσιον τῆς Εὐαγγελιστρίας Καραβά—Ἐλευσίνας—Δομβραίνης καὶ Σάμου. Αἰγίνης, Δομβραίνης, Ποταμιάς Θάσου καὶ Ρεθύμνου Κρήτης.